Ἔτος Α΄. Ἐν Βάρνῃ 15 Ἰουλίου 1898 Ἀριθ. 15

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ἐσωτερικοῦ φρ. 6
Ἐξωτερικοῦ φρ. 7

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ

ΗΘΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΗι ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑι ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΥΠΟ

Δ. Χ΄΄ ΔΑΝΙΗΛ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ
Ἡ ὅλη 8 σελ. 25 φρ.
Ἡ ἡμίσεια . . . 15 »
Ἡ γραμμὴ . . 0.25 »

Μελέται ἐπιστημονικαί, κοινωνικαὶ καὶ διδακτικαί, σύμφωνοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Περιοδικοῦ καταχωρίζονται.

Διεύθυνσις: *Rédaction de la Revue grecque* «Πανδαισία» — *VARNA (Bulgarie).*

Journal «Πανδαισία» — Varna. Βάρνη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἄνθρωπος - Καθῆκον. — Πρακτικαὶ ὁδηγίαι περὶ τῶν ἀμπέλων. — Ὁ Προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ φιλοσοφικῆς ἀπόψεως ὑπὸ Ι. Τάσσογλου. — Ποίημα. — Ἀνάλυσις τοῦ Α΄ καὶ Β΄ βιβλίου «Ἀπολωλότος Παραδείσου» τοῦ Μίλτωνος. — Πυραὶ 24-ης Ἰουνίου. — Ἐσωτερικά. — Ποικίλα. Ἐνταῦθα. — Ἀλληλογραφία. — Ἀγγελία.

Παρακαλεῖται καὶ πάλιν ἕκαστος κατ' ὄνομα τῶν φίλων ἡμῶν συνδρομητῶν νὰ ἀποστείλῃ ὡς γνωρίζει τὸ σμικρὸν ἀντίτιμον τῆς ἐτησίας αὐτοῦ συνδρομῆς, ὑποστηρίζων τὸ φύλλον καὶ γινόμενος οὕτω δεύτερος ἐκδότης αὐτοῦ.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ — ΚΑΘΗΚΟΝ

Ὁ ἄνθρωπος, τὸ εὐγενέστερον τοῦ πλάστου δημιούργημα, ὁ βασιλεὺς τῶν γηΐνων ὄντων, ἄνευ τῆς συναισθήσεως τοῦ καθήκοντος, τῆς ἐπιδιώξεως καὶ ἐπιτελέσεως αὐτοῦ, δὲν δύναται πλέον νὰ θεωρηθῇ ἄνθρωπος, ἀλλὰ ζωϊκὴ μάζα ὀστῶν καὶ σαρκῶν. Ὁ ἀληθὴς ἄνθρωπος πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὸ διατὶ ἡ ζωή· τὸ πόθεν ἔρχεται, ποῦ εὑρίσκεται καὶ ποῦ ὑπάγει. Ὀφείλει νὰ μάθῃ ὅτι εἶναι παροδίτης τῆς γῆς, πολίτης τοῦ οὐρανοῦ καὶ τέκνον τῆς παγκοσμίου πατρίδος. Συνεπῶς τούτου θὰ γνωρίζῃ σαφῶς τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ πρὸς τὴν θρησκείαν, τὴν πατρίδα, τὴν οἰκογένειαν καὶ πᾶσαν τὴν ἔνβιον πλᾶσιν.

Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ ἀρχεγόνῳ του καταστάσει, ἱστορικῶς ἐξεταζόμενος, ὀλίγον διαφέρει τῶν ἀλόγων ζώων· ἀλλ' ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸ σπέρμα τοῦ ἠθικοῦ καὶ διανοητικοῦ ἐγώ, βοηθούμενος δὲ ὑπὸ τῆς ὑπεργηΐνου ἀποκαλύψεως τῶν ἐξόχων καὶ ἐμπνευσμένων πνευμάτων, τῶν ἀναγκῶν τοῦ σώματος, τοῦ οἰκογενειακοῦ, ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου, ἀναπτύσσεται, βαθμιαίως ἐξελισσόμενος, καὶ φθάνει εἰς ὃ εὑρίσκεται σήμερον σημεῖον, ὁ ἀληθὴς ἄνθρωπος, ὁ ἀληθὴς χριστιανός. Ἀλλὰ φεῦ! πόσον ἡ ἀνθρωπότης βραδυπορεῖ! πόσον ὀλίγοι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν θεωρουμένων καὶ αὐτονομιζομένων πολιτισμένων ἔφθασαν εἰς τὸ ποθητὸν σημεῖον, κατανοήσαντες καὶ ἐπιτελέσαντες τ' ἀληθῆ δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτῶν! Πῶς τοῦτο; Διότι οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων κλείομεν τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς πύλας τῆς καρδίας πρὸς τὸ θεῖον φῶς, καὶ τὴν θερμότητα τοῦ χριστιανισμοῦ, τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ αἰωνίου βιβλίου τῆς φύσεως. Καὶ καθὼς εἰς κεκλεισμένην καὶ ἀνήλιον οἰκίαν ὑπάρχει σκότος, ὑγρασία καὶ δυσωδία, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ τῇ ζώσῃ μακρὰν τοῦ χριστιανικοῦ, ἐπιστημονικοῦ καὶ φιλοσοφικοῦ φωτὸς ὑπάρχει σκότος καὶ δυσωδία καὶ ἐπιμενίδειος πνευματικὸς ὕπνος. Ἡ ὕλη τότε δεσπόζει· ἡ ὕλη ὀργιάζει· ἡ ὕλη κυριαρχεῖ. Τότε ὁ ἄνθρωπος γίνεται κατοικητήριον καὶ κρατὴρ τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τοῦ φθόνου, τῆς μοχθηρίας, τῆς λαγνείας καὶ πάσης συλλήβδην φαυλότητος. Ὁ σπόρος τῆς θεοσεβείας, τῆς θρησκευτικότητος, τῆς φιλοπατρίας, τῆς φιλανθρωπίας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς πραότητος καὶ πάσης ἀρετῆς δὲν βλαστάνει ἐν τῇ καρδίᾳ του, δὲν ἀναπτύσσεται ἐν τῇ ψυχῇ του. Εἶνε ἀνάγκη τότε ἡ κοιμωμένη ψυχὴ ἡ ληθαργοῦσα καρδία νὰ συνταραχθῇ βιαίως ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, καὶ πρὸς τοῦτο ὁ Θεὸς ἐργάζεται ἀοράτως, οἱ δὲ ἀνεπτυγμένοι τῶν ἀδελφῶν ὀφείλουσι νὰ ἐργάζωνται ὁρατῶς. Πρὸς τοῦτο δὲ πρωτεῦον καθῆκον ἔχουσιν οἱ κυβερνῆται, οἱ κληρικοί, οἱ διδάσκαλοι, οἱ δημοσιογράφοι καὶ πάντες οἱ ὁπωσδήποτε δυνά-

μενοι νὰ ἐργασθῶσι διὰ τοῦ παραδείγματος, διὰ τοῦ γραπτοῦ καὶ προφορικοῦ λόγου, μὴ ἀποδειλιῶντας, μὴ ἀπαυδῶντες ὀφείλουσι δὲ νὰ ἐργάζωνται διττῶς, θετικῶς καὶ ἀρνητικῶς, ὑπεκκαίοντες καὶ γεραίροντες τὴν ἀρετὴν καὶ στηλιτεύοντες καὶ ἐλέγχοντες τὴν κακίαν.

Δέον πάντες νὰ κατανοήσωμεν ὅτι καθῆκον στοιχειῶδες ἔχομεν ὄχι μόνον νὰ μὴ πράττωμεν τὸ κακόν, ἀλλὰ νὰ πράττωμεν καὶ τὸ καλόν. Ἐνώπιον τοῦ αἰωνίου ἠθικοῦ νόμου θὰ εἴμεθα ὑπεύθυνοι ὄχι μόνον διὰ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἐπράξαμεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ καλὸν τὸ ὁποῖον δὲν ἐπράξαμεν. Ἂς μὴ ὑψῶμεν τοὺς ὤμους μετ' ἀδιαφορίας πρὸς τὰ τοῦ πλησίον ἐλαττώματα καὶ κακά, ἀλλ' ἂς προσπαθῶμεν διὰ τοῦ ἐλέγχου, τῆς διδασκαλίας, τοῦ παραδείγματος νὰ σώσωμεν αὐτὸν, πλήσσοντες ἰδίως τὸ τέρας τῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς μνησικακίας. Ἂς μὴ φυσιούμεθα ἀπὸ ἐπιπολαίους τινὰς γνώσεις καὶ φαινομενικὰς καὶ παροδικὰς ἐπιτυχίας, ἀλλ' ἂς ἔχωμεν πάντοτε πρὸς τὰ ἄνω ὑψωμένην τὴν καρδίαν, ζῶντες ἐν τῷ ἀπείρῳ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ διαστήματος. Ἂς μὴ καμπτώμεθα, ἂς μὴ στενάζωμεν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκογενειακῶν ἐπιπλάστων ἀναγκῶν καὶ προλήψεων, ἀλλ' ἂς προχωρῶμεν βελτιούμενοι καὶ βελτιοῦντες, φωτιζόμενοι καὶ φωτίζοντες καθ' ἡμέραν, συγχωροῦντες καὶ συγχωρούμενοι, διότι τοῦτο ἀσπάζεται ὁ πεφωτισμένος νοῦς, ἐγκρίνει τὸ ἀνδρωθὲν λογικὸν καὶ διατάσσει ἡ χριστιανικὴ καρδία. Ἂς ἔχομεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι φύσει κακὸν δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ θέσει· ἡ αἰωνιότης εἶναι ἐνώπιόν μας· σκοπός μας ἡ τελειότης· καὶ ὑπόδειγμά μας ὁ Ἰησοῦς.

Γεράσιμος Δ. Χαλκιᾶς.

Ἐκ τοῦ «Ἐλευθέρου λόγου Βραΐλας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

ΕΙΣ ΑΠΛΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ

Πῶς νὰ φυλαχθοῦν τ' ἀμπέλια μας ἀπὸ τὴ φοβερὴ ἀῤῥώστια, ποῦ τὰ καταστρέφει, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν

ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΝ

(εἶδος Μπαλσαρᾶ)

7). Βορδογαλλικὸς πολτὸς
(Bouillie Bordolaise, μῖγμα ἢ κάσσια τοῦ Μπορντώ.)

— Ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ διάφορα μέσα, τὰ ὁποῖα συσταίνουν κατόπιν ἀπὸ πολλὰς δοκιμὰς, ἐναντίον τοῦ περονοσπόρου τὸ καλλίτερον, τὸ πρακτικώτερον καὶ τὸ πλέον ὠφέλιμον εἶνε τὸ μῖγμα, τὸ λεγόμενον «Κάσσια τοῦ Μπορντὼ» τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μῖγμα θειϊκοῦ χαλκοῦ (γαλάζιας πέτρας — γκιὸζ τασί), σβυσμένης ἀσβέστης καὶ νεροῦ καθαροῦ.

Αὐτὸ τὸ μῖγμα λέγεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπειδὴ τὸ μεταχειρίσθηκαν πρώτη φορὰ οἱ ἀμπελουργοὶ τοῦ Μπορντὼ, πόλεως τῆς Γαλλίας ξακουσμένης διὰ τὰ περίφημα κρασιά της. Μὲ αὐτὸ ἀνάγκη εἶνε ἄφθονα νὰ ῥαντίζωνται τ' ἀμπέλια προτοῦ ἀκόμα νὰ τὰ προσβάλῃ ἡ ἀῤῥώστια, γιατὶ κατόπιν ἡ ὠφέλεια δὲν φαίνεται μεγάλη ἢ καλλίτερα εἶνε πολὺ μικρή.

8). Πότε προσβάλλονται τὰ ἀμπέλια περισσότερον ἀπὸ τὸν Περονόσπορο.

Τ' ἀμπέλια προσβάλλονται περισσότερον ἀπὸ τὸν Περονόσπορο, ὅταν πιάνουν συχνὰ βροχαὶς κατὰ τὸ τέλος τῆς ἀνοίξεως καὶ κατὰ τὸ καλοκαῖρι, πρὸ πάντων δὲ ὅταν ὁ Ἰούνιος εἶνε βροχερὸς πολὺ, ἡ προσβολὴ γίνεται μεγαλείτερη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά.

9). Τὶ λογῆς πρέπει νὰ εἶνε τὸ μῖγμα ποὺ χρησιμεύει γιὰ τὸ ῥάντισμα (πρασκάνισμα).

Ἐπειδὴ κάθε χρόνο ὁ καιρὸς δὲν εἶνε ὁ ἴδιος ὡς πρὸς τὴς βροχαὶς καὶ τὴ ζέστη, φανερὸν εἶνε ὅτι κατὸ ποσὸν τῆς γαλάζιας πέτρας καὶ τῆς ἀσβέστης ποὺ χρειάζεται διὰ ἑκατὸ (100) ὀκάδες γιατρικοῦ, δὲν μπορεῖ νὰ εἶνε τὸ ἴδιο. Ὅσῳ πλειότερο συμφωνεῖ ἡ χρονιὰ γιὰ τὴν πρόοδο τῆς ἀῤῥώστιας τόσῳ μεγαλείτεραις πρέπει νὰ εἶνε ἡ δόσεις καὶ τῆς γαλάζιας πέτρας καὶ τῆς ἀσβέστης, πάντα ὅμως σύμφωνα μὲ τὴς τελευταίαις δοκιμαίς, ποὺ ἔγειναν στὰ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης γιὰ τὴν ὑπόθεσι αὐτή.

10). Πῶς πρέπει νὰ κατασκευάζεται τὸ μῖγμα γιὰ νὰ συμφωνῇ μὲ τὴς ἀλλαγαῖς τοῦ καιροῦ.

Τὸ μῖγμα, γιὰ νὰ συμφωνῇ μὲ τὸν καιρὸ ὁλοένα, κατὰ τὴς τελευταίαις δοκιμαὶς πρέπει νὰ κατασκευάζεται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

1). Ὅταν ἡ ἄνοιξι καὶ τὸ καλοκαῖρι ἡ ὑγρασία εἶνε ἀδύνατη, διότι πολὺ σπάνια ἔτυχε νὰ βρέχῃ, εἰς ἑκατὸ (100) ὀκάδας καθαροῦ νεροῦ λυόνουμε μιὰ (1) ὀκᾶ γαλάζια πέτρα καὶ μιὰ (1) ὀκὰ ἀσβέστη καλή, φραίσκη εἰς κομμάτια.

2). Ὅταν δὲ τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ καλοκαῖρι ἡ βροχαὶς εἶνε ἀρκετὰ συχναὶς τότε ἡ δόσις μιὰ-μισὴ ($1^1/_2$)

ὀκὰ γαλαζόπετρα κοὶ μιὰ μισὴ (1½) ὀκ. ἀσβέστη δι' ἑκατὸ ὀκ. (100) νεροῦ.

3). Ὅταν πάλι ἡ βροχαὶς εἶνε πολὺ ἄφθοναις καὶ συχναὶς καθὼς πέρυσι (1897) τότε εἰς ἑκατὸ (100) ὀκ. νεροῦ βάνουμε δύο (2) ὀκ. γαλάζια πέτρα καὶ ἄλλαις τόσαις (2) ἀσβέστη.

11). Τὶ λογῆς πρέπει νὰ εἶνε τὰ ἀγγεῖα 'ποὺ θὰ γίνεται τὸ μῖγμα.

Τὰ ἀγγειὰ, 'ποὺ θὰ γίνεται τὸ μῖγμα πρέπει νὰ εἶνε μόνον ξύλινα ἢ χωματένια, καθὼς βαρέλια παληὰ ἄχρηστα, κάδδοι ντμπέκια, κιούπια, βυτίναις μεγάλαις, σκαφίδια τῆς πλύσης κ.τ.λ. Μεταλλικὰ ἀγγειὰ (μπακήρια, καζάνια τενεκέδες κ. λ.) ποτὲ δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζεται κανένας ἀμπελουργός, διότι καταστρέφουν τὸ μῖγμα. Ἐπίσης δὲ ὅσα ξύλινα ἢ χωματένια ἀγγειὰ χρησιμεύσουν μιὰ φορὰ γιὰ τὸ γιατρικὸ αὐτὸ, νὰ μὴν τὰ μεταχειρισθῇ κανεὶς σὲ ἄλλη δουλειὰ, διότι ἡ γαλάζια πέτρα εἶνε οὐσία φαρμακερή.

12). Τὶ λογῆς πρέπει νὰ εἶνε τὸ ὑλικὸ, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ γίνεται τὸ μῖγμα.

1). Ἡ γαλάζια πέτρα (θειϊκὸς χαλκὸς, τούρκικα γκιὸζ τασὶ) γιὰ νὰ ἐνεργῇ καλὰ, πρέπει νὰ εἶνε καθαρὴ εἰς κρύσταλλα γαλάζια, ὄχι δὲ καὶ σὰν ἄσπρη σκόνη, διότι τότε θὰ πῇ ὅτι εἶνε ἀνακατωμένη μὲ ἄλλαις οὐσίαις, 'ποὺ χαλνοῦν τὴν ἐνέργειά της.

2). Ἡ ἀσβέστη πρέπει νὰ εἶνε καινούργια, καθαρὴ, καλοψημένη καὶ σὲ κομμάτια, ὥστε 'σὰν σβυσθῇ νὰ γίνεται μιὰ μάζα καθαρὴ καὶ παχειὰ 'σὰν καλὸ ξυνὸ γάλα, ὅταν δὲ πιάσουμε νὰ μὴ νοιώθουμε εἰς τὰ δάχτυλα καμμιὰ σκληράδα. Ἀνάγκη εἶνε νὰ δίνεται μεγάλη προσοχὴ 'στὸ διάλεγμα τῆς ἀσβέστης διότι ἔχει σημασία 'ς τὸ μῖγμα

Ἡ πρόστυχη ἀσβέστη ἀντὶ νὰ ὠφελήσῃ βλάβει περισσότερο. Ἐκείνη δὲ, 'ποὺ κατακάθισε, διότι ἔχει μέσα ἄμμο. χῶμα καὶ ἄλλαις ἀκαθαρσίαις εἶναι ἄχρηστη.

3) Τὸ νερὸ πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε καθαρό. Τὸ καλλίτερο νερὸ γιὰ τὸ μῖγμα αὐτὸ εἶνε τὸ νερὸ τῆς βροχῆς καὶ κατόπιν ἔρχονται, τοῦ ποταμοῦ καὶ τὰ ἄλλα (νερά). (Συνέχεια)

Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΑΠΟ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἀλλὰ ταῦτα καὶ πολλὰ τοιαῦτα παραδείγματα, ἄτινα παραλείπω ἐνταῦθα, χάριν συντομίας, ἀφορῶσιν, ὡς εἴπομεν, μένον τὸ ποσὸν τῆς ἠθικῆς τελειότητος, τῆς ἐντάσεως δηλονότι, ἐκτάσεως καὶ συγκεντρώσεως, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ ποιὸν τῆς ἠθικῆς τελειότητος. Ἑπομένως ἐρωτᾷ τις ἐνταῦθα: ἐπραγμάτωσεν ἄρ' ἄγε ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ποιὸν, ἤτοι τὸ περιεχόμενον τῶν λοιπῶν ἠθικῶν ἰδεῶν, τοὐτέστι τῶν ἠθικῶν ἰδεῶν· τῆς ἐσωτερικῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀγάπης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀνταποδόσεως; Ἐκφρασθῶμεν ἔτι σαφέστερον. Ἄρ' ἄγε διὰ τῆς προόδου τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ εἰς ὕψος μέγα ἀρθέντος σήμερον πολιτισμοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ἠλαττώθησαν ἀπὸ τοῦ κόσμου τὰ ἐγκλήματα; ἀπέβησαν οἱ ἄνθρωποι εὔσπλαγχνοι, φιλοδίκαιοι, εὐγνώμονες πρὸς τοὺς εὐεργέτας των; ἀπολαύουσιν ἤδη τῶν ἀγαθῶν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀδελφοποιήσεως; οὐδαμῶς οὐδόλως. Τοὐναντίον τὰ ἐγκλήματα, καὶ δὴ τὰ φρικωδεστάτου εἴδους, ἐπολλαπλασιάσθησαν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην προγενεστέραν γενεάν· οἱ ἄνθρωποι ἐμβλέπουσιν ἀλλήλους, δίκην ἀγρίων θηρίων καὶ δι' ἀσημάντους πολλάκις αἰτίας κατασπαράσσουσιν ἀλλήλους· ἡ οἰκογενειακὴ τιμὴ ἐχαλαρώθη εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον· ἡ εἰρήνη ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου δισσαλεύθη ἐπιφόβως· οἱ πολέμοι ἐπολαπλασιάσθησαν καὶ ἡ ἀνθρωπότης προσμένει ἐναγωνίως ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν ἔκρηξιν παγκοσμίου κρίσεως. Τὰ ἔθνη προπαρασκευάζονται δραστηρίως καὶ ἐνασχολοῦνται πυρετωδῶς καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως εἰς ἐφευρέσεις τοῦ τελειοτάτου καταστρεπτικοῦ συστήματος ὅπλων ἢ μηχανῶν, ὅπως δι' αὐτῶν ἐξολοθρεύσωσιν ἐν ἀκαρεῖ τὸ ἓν, τὸ ἄλλο· ἀκριβῶς οὕτως, ὅπως ἠύχετό ποτε ὁ ῥωμαῖος αὐτοκράτωρ Καλλιγούλας, νὰ εἶχεν ὁ ῥωμαϊκὸς λαὸς μίαν κεφαλὴν, ἵνα δι' ἑνὸς κτυπήματος ἀποκόψῃ αὐτήν! Συγγενεῖς, φίλοι, ὁμογενεῖς, τὸ πᾶν σχεδὸν εἶνε τὸ συμφέρον καὶ οὐδὲν πλειότερον. Ἐν ἑνὶ δὲ λόγῳ τὰ ἐγωϊστικὰ ἐνστικτα ἀποκαλύπτουσιν ὑφ' ὅλας αὐτῶν τὰς φάσεις τὸ ἀμέτρητον χάος τῆς ἀρχεγόνου ἀγριότητος. Καὶ ταῦτα ποῦ; ἀκριβῶς ἐκεῖ, ὅπου τὰ φῶτα τῶν τεχνῶν, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τοῦ μεγάλως ἀκμάζοντος πολιτισμοῦ.[1] Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἡ ἀνθρωπότης, θὰ ἔλεγέ τις, διὰ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ δὲν ἐβελτιώθη, ἀλλὰ μᾶλλον διεστράφη, ἀνάγκη λοιπὸν ν' ἀνακόψῃ τοῦ λοιποῦ τὴν πρὸς τὰ πρό-

[1]) Σ. σ. Π. Θὰ ἐπιτρέψῃ ἄρά γε ὁ ἐλλόγιμος φίλος νὰ μὴ συμφωνήσωμεν ὡς πρὸς τὴν ὀπισθοδρόμησιν τοῦ κόσμου· ἀπεναντίας δι' ἀριθμῶν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ οἰκουμένη κινεῖται ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ ἀναπτύσσεται ἐν παντὶ κλάδῳ. Λαμπρὰν περιγραφὴν τούτου εὑρίσκει ὁ ζητῶν ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ Δ ρος Χούϊτλε ὧν ἀποσπάσματα δημοσιεύει τὸ ἐν Ῥουστσουκίῳ μηνιαίως ἐκδιδόμενον «Χριστιανικὸς κόσμος» ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Ἰουλίου 1898.

σω πρόσδόν της, ἀνάγκη νὰ περιορίσῃ τὸν πνευματικὸν ὁρίζοντα αὐτῆς, τοὐτέστι νὰ κλείσῃ τὰς ἀκαδημίας, τὰ πανεπιστήμια καὶ ὅλα τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια καὶ νὰ ἐπιδοθῇ πλέον εἰς ἔργα ἁπλούστερα καὶ πρακτικώτερα. Καὶ ἀκριβῶς τὴν γνώμην ταύτην ἤκουσα νὰ ἐκφράζωσι λεγόμενοί τινες σοφοὶ τῶν συγχρόνων ἡμῶν. 'Αλλ' ἄρἀγε θὰ ἠδύνατο τότε ἡ ἀνθρωπότης δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ βελτιωθῇ ἠθικῶς, τοὐτέστι θὰ ἠδύνατο διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ πνευματικοῦ ὁρίζοντος, διὰ τῆς ἀμαθείας ἢ ἡμιμαθείας νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ ἀληθοῦς αὐτῆς προορισμοῦ; Οὐδεὶς πιστεύω, ἐχέφρων θὰ παρεδέχετό ποτε τὸ τοιοῦτον. Ἡ ἀνθρωπότης, ὡς εἴδομεν ἀνωτέρω, ἐπραγμάτωσε μόνον τὸ ποσὸν τῆς ἠθικῆς τελειότητος. 'Εὰν ἐφήρμοζεν ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς κατά τι καὶ τὸ ποιὸν αὐτῆς, ἤτοι τὸ παρεχόμενον τῶν λοιπῶν ἠθικῶν ἰδεῶν, τότε βεβαίως θὰ ἐβασίλευε σήμερον ἐπὶ τῶς γῆς ἡ φιλανθρωπία, ἡ ἀλήθεια, ἡ δικαιοσύνη καὶ πᾶσα ἀρετή. Τότε τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη θὰ ἀπήλαυον τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας, θὰ ἠδελφοποιοῦντο καὶ δὲν θὰ κατεσπάρασσον ἄλληλα, ὡς τὰ ἄγρια θηρία, καὶ ἐκ τῆς καταστροφῆς καὶ ἐξαφανίσεως τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἐξ αὐτῶν νὰ δρέψωσιν ἔπειτα τοὺς καρποὺς τῶν μικῶν των. 'Αλλ' εἶνε ἄρἀγε δύσκολος ἡ πραγμάτωσις καὶ τοῦ ποιοῦ τῆς ἠθικῆς τελειότητος; ὑπερβαίνει μήπως τὰς ἀνθρωπίνας δυνάμεις; Οὐδόλως· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν», λέγει καὶ τὸ ἀψευδὲς στόμα τοῦ μεγίστου τῶν ἠθικῶν φιλοσόφων, καὶ Θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Μέγα ἀληθῶς καὶ ἐσωτερικῶς ἐλεύθερον εἶνε τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, ὅπερ κυβερνᾶται ἐπὶ τῇ βάσει πασῶν τῶν ἐκτεθειμένων ἀνωτέρω ἐν Πνεύματι Χριστοῦ ἠθικῶν ἰδεῶν. Μεγάλη ὄντως καὶ ἐσωτερικῶς ἐλευθέρα εἶνε ἡ κοινωνία ἢ ἡ οἰκογένεια, ἐν στενοτέρᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως, ἐκείνη, ἥτις ἀνατρέφει καὶ μορφώνει τὰ τέκνα αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὸ σύνολον τῶν χριστιανικῶν ἠθικῶν ἰδεῶν. Μόνη λοιπὸν ἡ τοιαύτη κοινωνία ἢ οἰκογένεια ἐκπληροῖ ἐν τῇ πλήρει σημασίᾳ τῆς λέξεως τὸν ἀληθῆ αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς προορισμόν.

'Εν Πύργῳ τῆς Βουλγαρίας 1898.

Ἰωάννης Τάσσογλους
Καθηγητής.

'Αξιότιμε Κ. Δ. Χ'' Δανιήλ.

Προχθὲς ἀπεδίωσε υἱὸς 11-ετὴς τοῦ προκρίτου Κ. Μουλαϊμίδου τοῦ ἐργαζομένου μετὰ ζήλου ὑπὲρ τῶν κοιν. μας κτημάτων. 'Επὶ τοῦ λειψάνου ἐξεφωνήθη ὑπὸ μαθητοῦ τὸ ἀκόλουθον ποίημα, συγκινῆσαν τὴν πολυπληθῆ συνοδείαν τοῦ ἀτυχοῦς. Πᾶσα ἡ κοινότης ἐπέμεινε νὰ ἀποστείλω τὸ ποίημα πρὸς τὸ ἀξιόλογον φύλλον Σας, ὅπως δημοσιευθῇ, τοῦθ' ὅπερ πράττω μὲ τὴν παράκλησιν ἐὰν τὸ ἐγκρίνητε νὰ δημοσιευθῇ·

Τί πρόσωπο χαρούμενο.
Ποῦ ἔχεις, ὦ Μανώλη,
Πῶς φαίνεσαι σὰν νὰ γελᾷς
'Ενῷ σὲ κλαῖμε ὅλοι.

Ἂν καὶ νεκρὸν σὲ βλέπουμε
'Ιδοὺ σὺ τί μὲ λέγεις
Μὲ τὸ πικρὸ χαμόγελο :
:Μὴ ἀδελφὲ μὴ κλαίῃς.

"Αν καὶ ὁ Μανώλης μας δὲν ζῇ
Καὶ πγιὰ δὲν ἀναπνέει
Μᾶς φαίνεται σὰν νὰ μιλῇ
Κ' ἰδοὺ σὰν τί νὰ λέγῃ.

«Γιατὶ γονεῖς μὲ κλαίετε
Καὶ σεῖς, ὦ ἀδελφαί μου
Γιατὶ νὰ σκυθρωπάζητε
Καὶ σεῖς συμμαθηταί μου».

«Εἴτε μικρὸς ἀπέθανες
Μεγάλος κἂν ἀποθάνῃς
'Ο θάνατος μας εἶναι εἷς
Τὴν ζωήν σου πάντα χάνεις».

Ποιὸς ἀπὸ σᾶς, ὦ φίλοι μου
Ποῦ εἴσθε συναγμένοι
'Ηξείρει νὰ μᾶς προειπῇ
Τὶ τύχη τὸν προσμένει

Ποιὸς νὰ προσθέσῃ ἠμπορεῖ
Μιὰ ὥρα στὴ ζωή του
Ποιὸς νὰ ὁρίσῃ δύναται
Πότ' εἶν' ἡ τελευτή του

Μόν' ὁ Θεὸς εἶν κύριος
Ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου
Αὐτὸς μοῦ πῆρε τὴν ψυχὴν
Γιατ' εἶναι δικαίωμά του.

Αὐτὸ θαρρῶ νὰ τραγουδῇ
Τὸ δόλιο τὸ παιδάκι
Μὲ τὸ πικρὸ χαμόγελο
Ποῦ ἔχει στὸ χειλάκι.

"Ητο ὁ δόλιος προσφιλὴς
Τὸν ἀγαπούσαμ' ὅλοι
Πλὴν εἶναι τώρ' ἐκεῖ ποῦ εἶν'
Τοῦ οὐρανοῦ οἱ θόλοι.

Χαῖρε σοὶ λέγομεν καὶ 'μεῖς
Παμφίλτατε Μανώλη
Καὶ πρόσμενέ μας ἀνὰ εἷς
'Εκεῖ θ' ἀρθοῦμε ὅλοι.

Ταταὰρ Παζαρδζὶκ
27|VI|98.

Εἷς θιασώτης τῆς «Πανδαισίας»
Πέτρος Παππάζογλου.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Α! ΚΑΙ Β! ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ

„ΑΠΟΛΛΩΛΟΤΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ"

ΤΟΥ ΜΙΛΤΩΝΟΣ

ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

(ἀπομάχου διδασκάλου καὶ συντάκτου τῆς «Ἱστορίας τῆς Βάρνης»).

(Συνέχεια)

Αἴφνης τὸ Πανδαιμόνιον, τὸ ἀνάκτορον τοῦ Σατανᾶ, εὐρεῖα καὶ ἀπέραντος οἰκοδομή, ἐν σχήματι μεγαλοπρεπεστάτου ναοῦ, ἐξαίρεται ὑπεράνω τῶν ἀβύσσων, ὡς ἀναβαίνει ἀπὸ τῆς γῆς ἀτμὸς ἢ ἀναθυμίασις·

'Ο κίων εἶνε δώριος κ' ἡ παραστὰς ὁμοία,
χρυσᾶ τὰ ἐπιστύλια καὶ τῶν στηλῶν τὰ κράνη·
τὰ διαζώματ' ἔχουσιν ἀνάγλυφα παντοῖα,
καὶ θόλος χρυσατόρνευτος εἰς γαῦρον ὕψος φθάνει.
Ποτὲ μεγαλοπρέπειαν, ποτὲ τοσοῦτον πλοῦτον
ἐντὸς τῶν βασιλείων των καὶ τῶν λαμπρῶν ναῶν των,
τῶν εἰς τιμὴν Σεράπιος καὶ Βήλου, τῶν θεῶν των,

ἡ Μέμφις καὶ ἡ Βαβυλὼν δὲν ἔδειξαν τοσοῦτον,
ἐν ᾧ εἰς πολυτέλειαν καὶ πλοῦτον ἐγαυρίων
ἡ χώρα ἡ τῶν Φαραὼ καὶ ἡ τῶν Ἀσσυρίων.

Τὸ μεγαλοπρεπέστατον τοῦτο δῶμα ἡ ὁλονὲν ἀορά-τως ἀναβαίνουσα ὕλη συγκρατεῖ καὶ ὑπερείδει. Καὶ ἤδη ἀναπετάννυνται αἱ πύλαι αὐτοῦ καὶ ἀποκαλύπτε-ται εἰς τὸ ὄμμα μέχρι τῶν ἐνδοτάτων αὐτοῦ ὁ τοῦ ἀ-χανοῦς κτιρίου ἄπλετος περίβολος καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ λειοτάτου καὶ καταστίλβοντος ἐδάφους·

Ἐκ τῆς τοῦ θόλου παμφαοῦς ἀψῖδος ἐξαρτῶνται
διὰ μαγείας θαυμαστῆς καὶ τέχνης ἀοράτου
λύχνοι πολλοί, κατάστεροι, φεγγοβολοῦντες ὅλοι·
μυρίοι πολυέλαιοι ἀστεραυγεῖς ὁρῶνται·
τρεφόμενοι δ' ἀπ' ἄσφαλτον καὶ νάφθαν, λαμπροτάτου
κύματα χέουσι φωτὸς, ὡς τ' οὐρανοῦ οἱ θόλοι·

Τὸ πλῆθος εἰσέρχεται μετὰ σπουδῆς, καὶ θαυμά-ζων ἐγκωμιάζει ὁ μὲν τὸ καλλιτέχνημα, ὁ δὲ τὸν ἀ-ριστοτέχνην ἀρχιτέκτονα, οὗτινος ἀπὸ πολλῶν ἤδη αἰ-ώνων τὰ ἔργα ὑπῆρχον περιώνυμα ἐν τῷ οὐρανῷ,

διότι ᾠκοδόμησεν ἀνάκτορα μυρία
ἐκ πύργων περιφρούρητα καὶ πλήθους προμαχώνων,
ἐν οἷς σκηπτοῦχοι ἄγγελοι ὡς ἡγεμόνες ἦρχον
εἰς τοῦτο δὲ τ' ἀξίωμα ὁ Ὕψιστος Μονάρχης
τοὺς ὕψωσε, κ' ἐπέτρεψε παντὶ τῶν Ἀρχαγγέλων
καθήμεν' εἰς τὰ ἕδη των τὰ τηλαυγῆ καὶ θεῖα
ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ του νὰ διοικῇ στρατάρχης
τὴν φωτοβόλον στρατιὰν τῶν ἁγλαῶν ἀγγέλων.

. . . . . .

Γνωστὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦτο,
καὶ Ἥφαιστος τιμώμενος αὐτόθι ἐκαλεῖτο,
ἐν δ' Αὐσονίᾳ, Μούλτσιβερ. Ἡ δὲ μυθολογία
μᾶς εἶπε πῶς ἐξ οὐρανοῦ κατεκρημνίσθη βίᾳ·
ὅτι ὁ Ζεὺς κατέρριψεν αὐτὸν μετὰ μανίας
τῶν προμαχώνων ἄνωθεν αὐτοῦ τῶν κρυσταλλίνων·
εἰς τὰς ἐρήμους τοῦ κενοῦ αὐτὸς ἀπὸ πρωΐας
μέχρι μεσούσης ἔπιπτεν ἡμέρας κάτω κλίνων·
καὶ ἀπὸ μεσημβρίας δὲ ἐκυλινδεῖτο πάλιν
μέχρις ἑσπέρας θερινῆς καυματηρᾶς ἡμέρας.
Καὶ ὅτε ἐκ τῶν θαλασσῶν τὴν δροσερὰν ἀγκάλην
ἐδύετο ἵνα λουσθῇ ὁ Φοῖβος τὸ ἑσπέρας,
διὰ τῶν ἀχανῶν αὐτὸς τοῦ Οὐρανοῦ ἀβύσσων
ἐκ τοῦ Ζενὶθ κατέπεσεν, ὡς ἄστρον φωτοβόλον,
ὡς ἄστρον ἀποσπώμενον τῶν οὐρανίων θόλων,
εἰς Λῆμνον τὴν ἀμφίαλον, τὴν τοῦ Αἰγαίου νῆσον!

. . . . . .

Ἐν τούτοις τῇ ἐπιταγῇ τοῦ Ἄνακτος κήρυκες πτερωτοὶ κηρύττουσι βροντοφώνως, ὅτι εἰς τὸ Πανδαι-μόνιον θέλει συγκροτηθῇ ἡ συνέλευσις τῶν καταχθονί-ων, καὶ ἀφ' ἑκάστης φάλαγγος καλοῦσιν ὀνομαστὶ τοὺς ἀρχηγούς, οἵτινες αὐθωρεὶ προσέρχονται ἐν θεραπείᾳ καθ' ἑκατὸν καὶ κατὰ χιλιοστύας. Ἀλλ' ὅπως χωρέσωσι το-σαῦτα πλήθη πνευμάτων μυρμηκιώντων

συνθλιβομένων ἐπὶ γῆς τὴν γῆν συμπιεζόντων
καὶ τὸν ἀέρα τὸν βαρὺν θολούντων, σκοτιζόντων,
ἀπὸ τοὺς τύπους στένοντα τῶν ἠχηρῶν πτερῶν των,

εἰς ἓν σύνθημα δοθὲν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, ὅλοι οἱ Γίγαν-τες τοῦ Ἅδου, ὦ τοῦ θαύματος! ἀπαλλαγέντες τῶν τοῦ σώματος πεδῶν καὶ λαβόντες μικρὰς, ἀντὶ τῶν γι-γαντείων, μορφὰς, χωροῦσιν ἀνέτως εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν κρυπτῶν βασιλείων τοῦ ᾅδου. Εἰς τὰ ἐνδότερα ὅ-μως αὐτῆς ἅπαντες οἱ Μεγιστᾶνες, τὰ Σεραφεὶμ καὶ Χερουβεὶμ, διατηροῦσιν ὅλον τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἑαυτῶν λαμπρότητα, καθήμενοι ἐπὶ χρυσῶν καὶ ἀκτινοβολου-σῶν ἑδρῶν. Καὶ εἶνε πλήρης ἡ βουλὴ τῶν ἡμιθέων. Ἡ κλῆσις ἐγένετο μετὰ μικρὸν, καὶ ἡ μεγάλη ἐκείνη συνδιάσκεψις ἤρχισεν.

Καθήμενος ἐπὶ τοῦ μεγαλοπρεποῦς αὐτοῦ θρόνου, ὅστις κατὰ τὴν λαμπρότητα ἡμαύρου ἅπαντα τὰ πλού-τη καὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ὁρμόσης καὶ πασῶν τῶν χωρῶν, ἐν αἷς ἡ πλουσία καὶ πολυτε-λὴς Ἀνατολὴ σκορπίζει βροχηδὸν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἡγεμόνας αὐτῆς τοὺς μαργαρίτας, τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἀδάμαντα, ἀνοίγει τὴν συζήτησιν ὁ Σατανᾶς διὰ μα-κρᾶς ἀγορεύσεως, ἐπαινῶν αὐτοὺς διὰ τὴν εὐπείθειαν, ὁ-μόνοιαν καὶ ἁρμονίαν, καὶ τὴν πεποίθησιν καὶ πίστιν αὐτῶν εἰς τὸν ἀρχηγὸν, προτερήματα ἐκ τῆς ταὐτότη-τος τῶν παθημάτων πηγάζοντα καὶ ἀσυγκρίτως ἀνώ-τερα τῶν ἐν τῇ Οὐρανίᾳ στρατιᾷ ὑπαρχόντων.

Νῦν τὴν κληρονομίαν μας αἰτοῦντες τὴν προτέραν,
ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου νῦν μαχόμενοι δικαίου,
τὴν νίκην ἤδη ἔχομεν πολλῷ βεβαιοτέραν,
ἢ τοῦτο ἂν ἡμῖν αὐτὴ ἡ Νίκη ἐβεβαίου·
πότερον ὅμως κράτιστον; ποίαν ὁδὸν τρεπτέον;
Τὸν πόλεμον τὸν φανερὸν, ἢ δόλον τὸν λαθραῖον;
Σκεπτέον περὶ τούτου νῦν· ὁ νὰ γνωμοδοτήσῃ
δυναμενος μὴ συσταλῇ· εὐθὺς ἂς ὁμιλήσῃ».

Τότε τινὲς μὲν, οἱ περὶ τὸν Μωλὼχ, ἀπενενοημέ-νην ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ Ὑπερτάτου πνέοντες, συνηγο-ροῦσι μετὰ μανιώδους ζέσεως ὑπὲρ τοῦ φανεροῦ πολέμου,

ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ φανεροῦ πολέμου γνωματεύω·
εἰς τὴν ἀπάτην ἄπειρος σχεδὸν καὶ εἰς τὸν δόλον
τὴν χρῆσιν τούτων ἀγνοῶ τῶν ὅπλων, καὶ θηρεύω
ἀναφανδὸν νὰ ἐνεργῶ καὶ μάχωμ' ὑπὲρ ὅλων.
Οἱ τούτων χρείαν ἔχοντες ἂς μεταχειρισθῶσι
αὐτὰ, πλὴν σήμερον αὐτῶν δὲν εἶνε χρεία τόση.
Πῶς; πρέπει νὰ καθώμεθα ἐνταῦθα ἀπρακτοῦντες,
καὶ ἀδοξα κι' ἀνάξια ἡμῶν μηχανουργοῦντες,
κ' ἑκατονταπλασίους πνευμάτων, τὰ ὁποῖα

κάθεπλα ὄντα κ' ἕτοιμα τἰ ἄλλο ἀναμένουν
ἢ τῆς ἐφόδου σύνθημα, παλλεύσῃ τῇ καρδίᾳ
πρέπει ἐδῶ νὰ μαρανθοῦν κ' ἐξόριστα νὰ μένουν;

ΠΤΡΑΙ 24ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Αἱ κατὰ τὴν ἐπέτειον μνήμην τοῦ Γενεσίου τοῦ μείζονος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν καιόμεναι πυραὶ ἔχουσι μὲν ὡς τόσα ἄλλα ἡμῶν ἤθη καὶ ἔθιμα τὴν ῥίζαν αὐτῶν εἰς ἀρχαιότατα τῶν ἀνατολικῶν ἐθνῶν εἰδωλολατρικὰ ἔθιμα, ἐξ ὧν οἱ προπάτορες ἡμῶν παραλαβόντες ἐτέλουν τὴν ἑορτὴν τῶν Ἡφαιστείων ἢ Χαλκείων πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ πυρὸς Ἡφαίστου μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς, μεθ ἧς διετέλει ἐν σχέσει ἐν Ἀθήναις μάλιστα, ἔνθα τὰ ἀγάλματα αὐτῶν κατετίθοντο ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ καὶ δ α δ ο υ χ ί α ι ἦ γ ο ν τ ο ἀπὸ κοινοῦ ἀμφοτέροις», διὸ καὶ αὐστηρῶς ἀπαγορεύονται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ οἱ κλήδονες, αἱ μαντεῖαι, αἱ μαγεῖαι, ῥίψιμον χαρτίων, ποδαρικά, ῥιζικά, τύχαι, μοῖραι, εὐχαὶ καὶ τερατουργίαι χοτζάδων καὶ καὶ καὶ . . . καὶ συναπαντήματα, ἀντὶ τῶν ὁποίων ὁ χριστιανὸς ἔχει τὴν προσευχὴν τὸν ἁγιασμὸν καὶ τὴν θείαν Κοινωνίαν δι' ὧν διώκεται πᾶν κακὸν ὡς δείκνυται τοῦτο ἐν τῷ ξε' (65-ῳ) τῆς στ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου Κανόνι καὶ τῇ ἐν τῷ Πηδαλίῳ σελ. 229 ἑρμηνείᾳ καὶ ὑποσημειώσεσιν αὐτοῦ·

«Τὰς ἐν Νουμηνίαις, γράφει ἡ Σύνοδος ὑπό τινων πρὸ τῶν «οἰκείων ἐργαστηρίων ἢ οἴκων ἀναπτόμενας πυρκαϊάς, ἃς καὶ «ὑπεράλλεσθαί τινες κατά τι ἔθος ἀρχαῖον ἐπιλγροῦσιν, «ἀπὸ τοῦ παρόντος καταργηθῆναι προστάσσομεν. Ὅστις οὖν τοιοῦτό τι πράξοι, εἰ μὲν Κληρικὸς εἴη, κα«θαιρείσθω· εἰ δὲ λαϊκός, ἀφοριζέσθω· γέγραπται γὰρ «ἐν τῇ Δ-ῃ τῶν Βασιλειῶν· «καὶ ᾠκοδόμησε Μανασσῆς «θυσιαστήριον πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς «δύο αὐλαῖς οἴκου Κυρίου καὶ διήγαγε τὰ τέκνα αὐ«τοῦ ἐν πυρὶ καὶ ἐκληδωνίζετο καὶ ἐποίησεν ἐγγαστρι«μύθους, καὶ γνώστας ἐπλήθυνε, τοῦ ποιῆσαι τὸ πο«νηρὸν, ἐνώπιον Κυρίου τοῦ παροργίσαι Αὐτὸν» (Κεφ ε' 6), δὲν εἶναι ὅμως ἴσως ἀπίθανον ἂν δεχθῶμεν ὅτι βραδύτερον ὁ χριστιανισμὸς ἐθέσπισε νὰ τιμᾶται ὁ Πρόδρομος «ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων» κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην (κεφ. ε' 35) διὰ τῶν κατὰ τὸ Γενέσιον αὐτοῦ καιομένων καὶ φαινόντων πυρῶν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αἱ οἰκονομίαι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἶναι αἱ ἑξῆς:

1) $^2/_3$ τῶν μισθῶν τῶν διδασκάλων νὰ πληρώνῃ τὸ Κράτος, τὸ δὲ $^1/_3$ οἱ Δῆμοι. 2) Ἐξ ἡμισείας νὰ πληρώνωσι οἱ Δῆμοι καὶ τὸ Κράτος πρὸς διατήρησιν τῶν Προκαταρκτικῶν Σχολῶν, τὰ δὲ ὑλικὰ ἔξοδα νὰ πληρόνωνται ὑπὸ τῶν Δήμων. 3) Ἡ διατήρησις τῶν Προκαταρκτικῶν Σχολῶν νὰ ὁρισθῇ μεταξὺ τῶν Δήμων καὶ τοῦ Κράτους τῶν εἰδικῶν τάξεων τῶν Παιδαγωγικῶν καὶ τῶν Ἐμπορικῶν σχολῶν ὡς καὶ αἱ ἀνωτέρων γυμνασιακῶν διατηρουμένων μόνον ὑπὸ τοῦ Κράτους. 4) Νὰ ἐλαττωθῶσι οἱ μισθοὶ τῶν διδασκαλισσῶν κατὰ $10^0/_0$ καὶ 5) Νὰ κλεισθῶσι τὰ ἐν τοῖς γυμνασίοις κλασικὰ τμήματα ἐκτὸς τῶν τῆς Σοφίας, Φιλιππουπόλεως καὶ Βάρνης.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΩΝ ΣΙΤΗΡΩΝ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας ἔλαβε κατ' αὐτὰς παρὰ τοῦ ἐν Παρισίοις Louis Dreyfus et C-ie πληροφορίας περὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν, ἐξ ὧν παραθέτομεν μόνον τὸ ἑξῆς.

Χωρὶς νὰ εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ νῦν κατάστασις τῶν σπαρτῶν εἶναι πολὺ εὐχάριστος. Ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ Γαλλίᾳ περιμένεται λαμπρὰ συγκομιδή, ἂν δὲν ἐπέλθῃ ἀνώμαλός τις θερμοκρασία. Ἐν Οὐγγαρίᾳ ἀκούονται παράπονα, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι εἶναι πρόωρα.

Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τὰ σπαρτὰ, κατέχοντα μεγαλειτέραν ἢ πέρυσι ἔκτασιν φαίνονται καλά. Ἐν Τεξὰς καὶ Κανζὰς τὰ σπαρτὰ προμηνύουσιν ἐξαίρετα ἀποτελέσματα, ἐν δὲ τῇ Καλιφορνίᾳ, ἡ συγκομιδὴ ἐβλάβη, διὸ δὲν δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν οὐδεμίαν ἐξαγωγὴν ἐκ τοῦ Κράτους τούτου διὰ τὴν προσεχῆ ἐσοδείαν.

Τῇ 1-ῃ Ἰουλίου ἐν τῇ εἰρκτῇ τοῦ νομοῦ Φιλιππουπόλεως ἐξετελέσθη ἡ ἐκπλήρωσις τῆς καταδίκης διὰ τῆς ὁποίας ὁ Δέττσος Πέτρῳ Βοϊτσὲφ ἐκ Ραχμανλίου (Βρεζόφσκα ἐπαρχία) καὶ ὁ κ. Κάρολος Νέβελιτς ἐκ Βικεντίου τῆς Ἰταλίας κατεδικάσθησαν εἰς ποινὴν θανάτου. Ἡ καταδίκη ἐξετελέσθη κατὰ τὴν 6 ην ὥρ. καὶ 54 λεπτὰ πρὸ μεσημβρίας παρόντων τῶν κ. κ. Ἰωάν. Παβλώφ, εἰσαγγελέως τοῦ νομαρχείου Φιλιππουπόλεως, τοῦ ἀστυνόμου Κ. Π. Κασίρωφ, τοῦ ἰατροῦ τῆς πόλεως Δ-ρος Πατμάνιτς, τοῦ διευθυντοῦ τῶν εἱρκτῶν Φιλιππουπόλεως Π. Κάντσεφ τοῦ γραμματέως τοῦ νομαρχείου κ. Ἰωάν. Ἰσσικλίεβ καὶ τοῦ Ἱερέως Στεΐκου Ἰλίεβ.

Ὀδηγηθέντων τῶν καταδίκων εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἀνέγνω τὴν καταδίκην· ὁ Ἱε-

ρεὺς παρεσκεύασε τοὺς καταδεδικασμένους εἰς μετάνοιαν· οἱ κατάδικοι ἐνεδύθησαν τὰς ἑτοιμασθείσας ἐνδυμασίας καὶ ἀπηγχονίσθησαν καὶ οἱ δύο συγχρόνως. Μετὰ πάροδον 46 λεπτῶν ὁ Ἰατρὸς ἐπεβεβαίωσε τὸν θάνατον, τὰ δὲ σώματα καταβιβασθέντα παρεδόθησαν τῷ ἀστυνόμῳ Φιλιππουπόλεως πρὸς ταφήν.

Ὁ Δ. Π. Βόϊτσεφ, πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς καταδίκης, ἐρωτηθεὶς ἂν ἔχει στρατιωτικὰ παράσημα ἐπ' αὐτοῦ, ἀπήντησεν ὅτι ταῦτα εὑρίσκονται εἰς τὸν πενθερόν του, πατέρα τῆς μεταστάσης γυναικός του.

Λεπτομέρειαι: Ὁ Βόϊτσεφ δὲν ἐπίστευε ὅτι θὰ θανατωθῇ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ὅμως τῆς καταδίκης ἀπώλεσε πλέον πᾶσαν ἐλπίδα. Ἐφεξῆς εἰσήχθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν φυλακῶν διὰ νὰ κοινωνήσῃ, μεθ' ἣν εἶπε τῷ Ἱερεῖ «ἠπατήθημεν». Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἂν ἔχει παραγγελίας τινὰς μετὰ τὸν θάνατόν του ἀπήντησε «ἐὰν μετὰ τὸν θάνατόν μου κατηγορηθῇ τις ἄλλος, ὡς μέτοχος τοῦ φόνου, μὴ πιστεύσητε. Ὁ αὐτὸς συνωμίλησε πρὸ μικροῦ μετὰ τοῦ ἐξαδέλφου του Ποπὼφ, ἐκθεὶς αὐτῷ τὰς δοσοληψίας του. Ὁδηγηθεὶς πάλιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, παρεκάλεσε νὰ φέρωσιν αὐτὸν ἐκ δευτέρου εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Ἐκεῖ ὁ Βόϊτσεφ ἐζήτησε νὰ ἐλευθερώτωσι τὰς χεῖράς του διὰ νὰ κάμῃ τὸν σταυρόν του, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη. Ἔλαβε κηρίον· ἀνέγνωσε τὸ «Πιστεύω» καὶ τὸ «Πάτερ ἡμῶν»· προσεκύνησε πάσας τὰς εἰκόνας καὶ ἐν συντετριμμένῃ καρδίᾳ ἀνεφώνησε «πολὺ μακρὰν εἶχον προχωρήσει». Ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἀγχόνην ἐζήτησε νὰ ἀποχαιρετίσῃ πάντας διὰ χειραψίας. Παρεκάλεσε νὰ εἴπῃ λέξεις τινὰς εἰς τοὺς ἐκεῖ στρατιώτας· καὶ εἶπεν «Στρατιῶται· ἤμην τίμιος καὶ τιμίως ὑπηρέτησα τὸ κράτος καὶ τὸν στρατόν. Ἔστε καὶ ὑμεῖς τίμιοι». Μετὰ ταῦτα παρεκάλεσε νὰ τὸν λύσωσι τὰς χεῖράς του διὰ νὰ περιβάλῃ αὐτὸς τὸν λαιμόν του, ἀλλὰ μὴ ἐπιτραπέντος τούτου, ἐχώρησε μόνος πρὸς τὴν ἀγχόνην· ἀνῆλθεν εἰς τὸ κάθισμα καὶ τοῦ σχοινίου τεθέντος, ἀπεπήδησε δι' ἑνὸς λακτίσματος τὴν ὑπὸ τοὺς πόδας του ἔδραν.

Ἠθέλησε νὰ συνδιαλεχθῇ μετὰ τοῦ Νόβελιτς, ἀλλ' αὐτὸς ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀπέστρεφε τοὺς ὀφθαλμούς.

Ὁ Νόβελιτς ἀπαθῶς καὶ ἐν ψυχραιμίᾳ μετέλαβε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὑπὸ δὲ τὴν ἀγχόνην ἐλθὼν «ὅ,τι ἔκαμα τοῦτο καὶ εὗρον» ἀνεφώνησε· ἀναβὰς δὲ καὶ ἀποτινάξας καὶ αὐτὸς διὰ τῶν ποδῶν του τὸ βάθρον. ἀπεπνίγη ὁ τάλας σαλευόμενος ἐναέριος καὶ μετέωρος ταλαντευόμενος:

«Τοιαῦτα τέλη φέρουσι τοιαύτας οἰκτρὰς λύσεις,
«Αἱ τῶν ἀκράτων καὶ σφοδρῶν παθῶν ὑπερχειλίσεις.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἀγγέλεται ἐκ Χανίων ὅτι ἡ Κρητικὴ Συνέλευσις ἀπεδέξατο κατ' ἀρχὴν ὁμοθύμως τὸ σχέδιον τῆς προσωρινῆς διοικήσεως, ἐκτός τινων ἄρθρων, περὶ ὧν ἡ συζήτησις ἐξακολουθήσει.

Ἡ ἐν Ἀθήναις γερμανικὴ ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ ἀνεῦρεν ἐν τῇ νήσῳ Πάρῳ, ἀπέναντι τῆς τοποθεσίας τῆς καλουμένης Σπήλαιον τοῦ Ἀρχιλόχου, ἐν τῇ θέσει Στέρνα, ἐν τῷ ἀγροκηπίῳ τοῦ Κ. Ι. Χ. Καμπάνη, τὰς βάσεις τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Ο ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΕΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Συνδιαλεχθεὶς μετὰ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ προξένου τῆς Γερμανίας ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, προδιέγραψεν ὁριστικῶς τὸ πρόγραμμα τοῦ ταξειδίου τῆς εἰς Παλαιστίνην ἀποδημίας του. Θὰ ἀποβιβασθῇ τῇ 26-ῃ Ὀκτωβρίου εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἰόππης.

Ὑποτίθεται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ θὰ ἐπισκεφθῇ προηγουμένως τὸν Χεδίβην τῆς Αἰγύπτου. Ἐξ Ἰόππης θὰ ἐκδράμῃ εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρὲτ καὶ εἰς Ναζαρέτ.

Ἡ ἐπίσημος εἰς Ἱερουσαλὴμ εἴσοδος θὰ γείνῃ τὴν 29-ην Ὀκτωβρίου. Τὴν 30-ην ὁ Γουλιέλμος θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Βηθλεὲμ τὴν 31-ην θὰ πανηγυρίσῃ ἐπισήμως τὰ ἐγκαίνια τῆς τῶν διαμαρτυρομένων ἐκκλησίας τοῦ Σωτῆρος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ δὲ διὰ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βουκουρεστίου.

Πρὸς τοῦτο διὰ σουλτανικοῦ διατάγματος τὸ σύνταγμα τοῦ ἱππικοῦ τῆς φρουρᾶς «Ἐρτογρούλ» θὰ πλεύσῃ εἰς Παλαιστίνην ἵνα ὑπηρετήσῃ ὡς τιμητικὴ φρουρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονὴν αὐτοῦ.

Τὸ «Ἐρτογρούλ» εὑρεῦον ἐν Γιλδὶζ Κιόσκ σύγκειται ἐξ 600 ἀνδρῶν διοικουμένων ὑφ' ἑνὸς μεράρχου ἑνὸς ὑπεμεράρχου 2 συνταματαρχῶν καὶ 40 ἀξιωματικῶν.

Ἡ ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις δημοσιεύει τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως τῆς ἐκκενώσεως καὶ τῆς ἐπὶ συνθήκῃ παραδόσεως τοῦ Σαντιάγου ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Τορρὸλ τῷ ἀμερικανῷ στρατηγῷ Σιάφτερ:

1 ον. Αἱ 20,000 τῶν εἰς τὸ ἀμερικανικὸν στρατόπεδον προσφυγόντων θὰ εἰσέλθωσιν εἰς Σαντιάγον.

2-ον. Περίπολοι πεζικοῦ ἀμερικανικοῦ θὰ ἐγκαθιδρυθῶσιν ἐπὶ τῶν εἰς τὴν πόλιν ἀγουσῶν ὁδῶν.

3-ον. Τὸ ἐν στρατείᾳ ἰατρικὸν προσωπικὸν καὶ τὰ φορητὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα θὰ ἐπιμεληθῶσι τῶν τραυματισθέντων Ἱσπανῶν.

4 ον. Ὁ ἱσπανικὸς στρατὸς τῆς ἐπαρχίας Σαντιάγου, ἐκτὸς τῶν 10,000 τοῦ στρατηγοῦ Λιοὺκ, Χόλγκεν, δέον νὰ συγκεντρωθῶσιν ἐν Σαντιάγῳ ἵνα παραδοθῶσιν.

5-ον. Τὰ πυροβόλα καὶ τὰ ὀχυρώματα τοῦ Σαντιάγου θὰ παραδοθῶσιν ἐν καλῇ καταστάσει εἰς τοὺς Ἀμερικανούς.

6-ον. Οἱ Ἀμερικανοὶ δικαιοῦνται ἐλευθέρως νὰ χρησιμοποιήσωσι τὸν σιδηρόδρομον τῆς Ἰαραγκά.

7-ον. Ὁ ἱσπανικὸς στρατὸς δέον νὰ παραδώσωσι τὰ ὅπλα.

8-ον. Ὁ ἱσπανικὸς στρατὸς τοῦ Σαντιάγου θὰ μετακομισθῇ εἰς Ἱσπανίαν μετὰ τῶν ἀποσκευῶν αὐτοῦ.

9-ον. Οἱ Ἱσπανοὶ θὰ συνεργασθῶσι μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν πρὸς καταστροφὴν τῶν ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ λιμένος Σαντιάγου ὑπορυγμάτων.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΗΛΙΔΩΝ

Λαμβάνετε 10 γραμμάρια 'Αμμωνίας (Ammoniaque Liquide) καὶ προσθέτετε 100 γραμμάρ. ὕδατος· κατόπιν λαμβάνετε μικρὸν σπόγγον, τὸν ὁποῖον ἐμβάπτετε ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ προστρίβετε τὴν ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος κηλίδα ἡ ὁποία ἀμέσως ἐξαλείφεται εἰς οἱονδήποτε ὕφασμα καὶ ἂν ᾖ, ἐκτὸς ὑφασμάτων ἐκ μετάξης ἀνοικτοῦ χρώματος.

— Μόνος ὢν πρόσεχε τὰς σκέψεις σου· ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τὴν δυσθυμίαν σου, ἐν τῇ κοινωνίᾳ τοὺς λόγους σου. Κα. Στάλ.

* * *

— 'Αρνούμενός τις τὰ ὑπερκόσμια, φονεύει τὴν ἀηδόνα, ἥτις ἀνακουφίζει καὶ λαμπρύνει τὸν ἐπίγειον βίον. Β. Οὖγος

* * *

— Μακάριος ὁ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρων λύπας, πάσχων ἀδίκως.

* * *

— Μακάριος ὁ τὴν σκωρίαν τῆς ψυχῆς, τὴν ἀθυμίαν, μελαγχολίαν, καὶ τὰ ὡς ἠδικημένος παράπονα ἀπορρίπτων διὰ βίου ἐνεργοῦ, δραστηρίου καὶ κοινωφελοῦς.

ΤΑ ΕΝΤΑΥΘΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ «ΟΔΗΣΙΤΩΝ»

Γενομένης κατὰ τὰ προαγγελθέντα τῆς συνεδρίας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐξελέγη ταμίας ὁ Κ. Παναγιώτης Φουρτούνας, μένοντος Προέδρου τοῦ Κ-ου Ζαρόκωστα καὶ Γραμματέως τοῦ Κ. Εὐστ. Βελίου· ὡρίσθη δὲ καὶ τριμελὴς ἐπιτροπὴ πρὸς εἴσπραξιν τῶν καθυστερουμένων καὶ διαρρύθμισιν αὐτῶν.

— Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δημαρχείου πᾶς ὁ οἰκοδομῶν ἢ ἐπισκευάζων πρὶν ἀρχίσῃ νὰ σωρεύῃ τὸ ὑλικὸν ἢ νὰ ἐκρίπτῃ τὴν ἀνασκαπτομένην γῆν θὰ ἐμφανίζεται πρὸ Τεχνικοῦ Δημαρχιακοῦ τμήματος, ὅθεν θὰ ὑποδειχθῇ αὐτῷ τόπος διὰ τὴν ἐναπόθεσιν τῆς τε οἰκοδομησίμου καὶ τῆς ἐξορυττομένης ὕλης.

Ὁ παραβάτης, ὡς ἀσχημίζων καὶ παρακωλύων τὴν κυκλοφορίαν, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν παροῦσαν τοῦ ἔτους ὥραν, ὅτε τόσοι ξένοι ἐπισκέπτονται συναθροίζονται ἐνταῦθα, καταδικάζεται εἰς ζημίαν 50 φρ.

— Προχθὲς μ. μ. ἠγκυροβόλησεν παρὰ τὸν κτιζόμενον λιμένα τῆς πόλεως ἡμῶν κατερχομένη ἐκ τῆς εἰς τὰ παράλια τῆς Κριμαίας διὰ Κωνστάνζας περιοδείας αὐτῆς ἡ δευτέρα τῆς ἐν Κων)πόλει γαλλικῆς πρεσβείας τορπιλλοφόρος ἀκταιωρὸς «Bombe» ἀποπλεύσασα χθές.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Κ-οις Κωνστ. Αὐγερινίδῃ, 'Αριστείδῃ Σκορδίνῃ, Κίμωνι Φακάρῳ, Χρήστ. Χαραλαμπίδῃ, Παντολέοντι Εὐσταθιάδῃ. Συνδρομὴ ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν.

ΟΧΙ ΜΕΓΑΛΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ!

'Αλλ' ἀσφαλῶς δυνάμεθα νὰ ἀποστέλλωμεν εἰς πάντα τὴν ἑξῆς τραπεζοσκευὴν ἐκ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ἀργύρου, συγκειμένην ἐκ 56 ΤΕΜΑΧΙΩΝ ἀντὶ ἐκτάκτως σμικροτάτης τιμῆς.

— ΜΟΝΟΝ ΑΝΤΙ 16 ΦΡΑΓΚΩΝ.

'Εξ 'Αμερικανικοῦ ἀργύρου «ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ»

6 περόναι
6 κοχλιάρια τραπέζης
12 κοχλιάρια
1 μέγα κοχλιάριον ζωμοῦ
» » γάλακτος
2 ποτηρίδια δι' αὐγά

6 ἀγγλικὰ χαλύβδινα μαχαίρια ὧν αἱ λαβαὶ ἐκ Βρετανικοῦ ἀργύρου 1-ης ποιότητος.
6 δισκίδια ἐξ ἀγγλικοῦ ἀργ. «Βρετ.»
2 μεγαλοπρεπεῖς λυχνίαι τραπέζης
1 στραγγιστήριον τείου.
2 λαβίδες ζαχαρέως ἐξ ἀργύρου «Βρετανίας» 1-ης ποιότητος.

ΤΟ ΟΛΟΝ 56 ΤΕΜΑΧΙΑ

ΜΟΝΟΝ ΑΝΤΙ 16 ΦΡΑΓΚΩΝ

3 μαχαίρια δι' ὀπώρας· λαβίδες ἐκ πορσελάνης
3 περόναι δι' ὀπώρας 1-ης ποιότητος.
6 δισκίδια «Βικτωρία».

'Ο ἄργυρος «Βρετανία» εἶναι μέταλλον λευκότατον. διατηροῦν ἐπὶ 25 ἔτη τὴν καθαρότητά του ἐπ' ἐγγυήσει Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων ἀγγέλλομεν ὅτι, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐξ ἀργύρου «Βρετανία» τραπεζοσκευὴ δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς πληροφορίας ἡμῶν, ἐπιστρέφομεν πάραυτα τὴν πληρωθεῖσαν ἀξίαν. 'Η τραπεζοσκευὴ αὕτη εἶναι ἰδίως κατάλληλος ὡς γαμήλιον ἢ ἑορτάσιμον δῶρον, διὰ ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια, καὶ καλὰς οἰκογενείας.

Πωλεῖται μόνον ἐν

«EXPORTHAUS RIX»

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ II 2 Praterstrasse № 16,

ἀποστέλλεται δὲ ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου ἢ ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτῆς. Τὰ ταχυδρομικὰ καὶ λοιπὰ τέλη ἐπιβαρύνουσι τὸν ἀγοραστήν.

ΤΑ ΓΝΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΞΗΣ ΣΗΜΑΤΟΣ.

S. I. L. B. E. R. M. A. N.

10—6

Τυπ. Λ. Νίτσε — Βάρνα.